

jeg i Grunden ikke, hvormed han skal betale Skatter og Afgifter. Denne Skildring gjælder for Mange. Jeg kan heller ikke indsee, at Kjøbstadborgerne skulde være under synderlig heldigere Villkaar, idet Fødevarerne jo ere blevne fordyrede, medens Handel og Omsetning naturligtvís vil blive langt ringere i det kommende Aar end tidligere. Jeg kan derfor ikke, førend det med større Klarhed godtgjøres, at Almuevellet kræver en saadan overordentlig Skatteløvs Tilblivelse, være med at stemme for det foreliggende Lovforslags Overgang til 2den Behandling. Men skulde der fremkomme saadanne Oplysninger, som vilde gjøre, at jeg for min Deel maatte erkjende Nødvendigheden af en saadan Lovs Tilblivelse, saa maatte jeg dog ønske det foreliggende Lovforslag forandret i meget væsentlige Punkter. Der forelaa for ikke lang Tid tilbage, nemlig i næstforegaaende Sessjon, et lignende Lovforslag til Forhandling og Vedtagelse af Rigsdagen. Dengang reiste der sig en alvorlig Kamp om, hvilket System man skulde benytte i Loven, hvorefter Skattebeløbet skulde paalignes Skatteyderne. Et Fleertal her i Thinget ønskede Procentsystemet med Paahæng af en stigende Scala, hvormod Fleertallet i det andet Thing særlig yndede Contingentsystemet. Den høitagtede Finansminister holdt sig dengang noget vakkende mellem begge Parter, idet han erklærede, at han kunde modtage Loven, med hvilket af de nævnte Systemer man vilde behage at opstille, naar han kun fik Lovens Udbytte, de 2 Millioner Rd.; thi det var nødvendigt for ham at faae dette Beløb ind i Statskassen. Overalt, hvor Strid er tilstede, maa den ene Part holde op først, og Folkethinget blev her den Part, som gav efter, maaffee af Nødvendighed; isærdeleshed var der den Nødvendighed tilstede, at man erkjendte Lovens Emanation for nødvendig, men man gav maaffee saameget villigere efter i det sidste Dieblit, som man havde det Haab til den høitagtede Finansminister, at han næste Gang, naar et lignende Lovforslag skulde blive forelagt her i Salen, da vilde lade Procentsystemet komme til den Ære og Værdighed, som Fleertallet her i Thinget troede, det fortjente. Dette er imidlertid ikke flect; den høitagtede Minister har forelagt et Forslag,

hvori han synes at ville gaae paa Record med begge Parter i den Hensigt at vinde Alle for sig, men jeg befrygter, at den høitagtede Minister vil opnaae det Modsatte. Procentisternerne, hvis Opgave det er at tilvebringe eens Procenter for alle Skatteydere over hele Landet, eller ialtfald en forholdsvis eens efter en stigende Scala, kunne ligesaa lidt godkjende det foreliggende Lovforslag som det tidligere, idet det nu foreliggende kun gaar ud paa at gjøre det muligt, at Procenten kan blive eens amtsvís, medens det tidligere Forslag kun gjorde det muligt, at den kunde blive det communevís, og Contingentisternerne, som nærrede Tvívil om at faae fremdraget den rette Skattevne alle Steder, og som vilde have en bestemt Sum paalignet enhver Commune for sig, hvorved enhver Skatteyder maatte være interesseret i, at der fandt en rigtig Angivelse af Skatteindtægt Sted, ville ligesaa lidt kunne være betryggede ved den Angivelse, der vil finde Sted efter nærværende Forslag, som de kunde være betryggede ved Angivelse overfor Staten efter det tidligere Forslag, hvis Procentsystemet, der var blevet lagt til Grund. Jeg troer derfor ikke, at den høitagtede Minister ved nærværende Forslag vil have vundet nogen af Parternes Tilfredshed. Det skulde have glædet mig, om den høitagtede Minister vilde have lagt Procentsystemet til Grund i dette Forslag, og dersom jeg huffer ret, har jo ogsaa den ærede Minister udtryffeligt lovet „næste Gang“, altsaa denne Gang, at lade Procentsystemet komme til Anvendelse. Dersom dette ikke nu i Loven bliver anerkjendt som det rette, befrygter jeg, at vi ingenstunde komme til, at Procentsystemet findes i vor Indkomstskatlov. Uagtet man paastaar, at man ved at fortsætte Contingentsystemet maa kunne komme til større og større Klarhed, maa kunne komme efter at paaligne Summen paa det Eigeligste, saa troer jeg dog ikke, at dette paa nogen Maade lader sig gjøre. Hvor megen Forskjel er der ikke f. Ex., naar man iaar skal paaligne Skatteyderne en overordentlig Skat efter deres Indtægt iaar og den Indtægt, som var lagt til Grund for en tidligere Skatteberegning? Det er derfor klart,